

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

7 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2020, declarat de avocata Negru Olesea în numele inculpatului

Cojocari Pavel XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, com. XXXXX, str-la XXXXX, XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1). sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22.02.2010 în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d), 186 alin. (2) lit. d), 155 Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare;

2). sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 17.04.2014 în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 6 luni închisoare;

3). sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05.05.2016 în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 14.01.2019 - 25.04.2019,
instanța de apel: 21.05.2019 - 05.11.2020,
instanța de recurs: 12.02.2020 - 08.07.2020.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 06 august 2020, procesul penal în privința lui Cojocari Pavel pe art. 179 alin. (2) Cod penal a fost încetat, pe motivul împăcării părților.

Cojocari Pavel a fost condamnat în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 ani închisoare și art. 187 alin. (1) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 09.02.2020.

De la Cojocari Pavel s-au încasat cheltuielile judiciare în sumă de 128 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, la 21.08.2019, în jurul orei 00¹⁵, inculpatul Cojocari P., fiind în stare de ebrietate alcoolică, în acord cu două persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber, a pătruns în gospodăria lui Levițchi L, amplasată în sat. Chirca, r-nul Anenii Noi, de unde a încercat să sustragă mai multe bunuri materiale și anume: un set de periute pentru machiaj „Inglot” în valoarea de 1500 lei, mașina de frezat de marca/model „Moser Genio PLUS” în valoarea de 3000 lei, un set de cosmetică „Inglot” în valoarea de 1000 lei, 4 fonuri de ten „Inglot” în valoare totală de 400 lei, 20 creioane pentru machiaj de diferite culori în valoare totală de 200 lei, 10 rujuri de diferite culori în valoare totală de 300 lei, un ulei pentru păr “CHI” în valoare de 100 lei, două sticle de vin în valoare totală de 100 lei, o sticlă de whisky în valoare de 200 lei, o pereche de 3 adidași de culoare orange combinat cu negru cu valoare de 200 lei, cauzând părții vătămate o daună considerabilă în sumă totală de 7000 lei, însă din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a dus la capăt acțiunile infracționale, deoarece a fost reținut de către proprietar.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza de art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ca tentativă de sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de către două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzare de daune în proporții considerabile, acțiune care din cauze independente de voința făptuitorilor, nu și-a produs efectul”.

Tot el, la 05.12.2019, în jurul orei 23³⁰, aflându-se în domiciliul lui Goncearuc I., amplasat în sat. Chirca, r-nul Anenii Noi, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, fiind în stare de ebrietate, a sustras din buzunarul halatului lui Goncearuc I., telefonul mobil de marca/model „Samsung GT-19100”, în valoare de 500 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

Tot el, la 05.12.2019, în jurul orei 23²⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în domiciliul lui Goncearuc I., amplasat în r-nul Anenii Noi, s. Chirca, având scopul de a petrece noaptea în locuința ultimei, la cererea legală a acesteia de a părăsi domiciliul său, a numit-o cu cuvinte necenzurate și i-a aplicat violență fizică față de Goncearuc I., cauzându-i excoriație cu edem post-traumatic al țesuturilor moi adiacente în regiunea piloasă a capului, care conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 06.12.2019 se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, ca rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a le părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței.

Instanța a reținut că inculpatul a declarat că pe epizodul lui Levițchi recunoaște vina integral, dar pe cel cu Goncearuc nu. Telefonul care l-a luat era al concubinei, el anterior s-a folosit de el. În seara ceia s-au certat cu concubina Goncearuc din cauza geloziei și atunci el a luat telefonul din buzunarul halatului ei, nu cu scopul de a-l sustrage, dar ca ea să nu telefoneze la poliție. Cu telefonul a plecat la vecin, unde a servit

băuturi alcoolice. Când s-au certat cu concubina el a împins-o. În ziua ceia el era în stare de ebrietate.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Levițchi L. a declarat, că după ce s-au culcat, copiii au auzit un zgomot. Au spus că un bărbat a dat cu piciorul în pisică. De la lumina din drum se vedea ce se face afară. Ea a mers în baie și a văzut că dispăruse geanta cu cosmetică, plasa de la geam era dată într-o parte și l-a trezit pe soț. Poarta era deschisă, aaprinș lumina și l-a văzut în ogradă pe Cojocari P. care avea în mână o sacoșă. Soțul a ieșit și l-a reținut. Cojocari P. era în stare de ebrietate și a spus că mai erau două persoane cu el. Cojocari P. n-a reușit să iasă din ogradă și soțul la reținut și ea a chemat poliția.

Partea vătămată Goncearuc I. a relatat, că a concubinează cu Cojocari P. și nu dorește să depun declarații, ș-au împăcat și solicită încetarea procesului penal.

Martorul Levițchi I. a declarat, că l-a trezit soția, a ieșit afară și între casă și foisor l-a întâlnit pe Cojocari P. avea în mână scule, chei, băuturi alcoolice. Când l-a văzut a dat totul jos și a încercat să fugă, dar el l-a reținut și a chemat poliția. Tot în seara ceia a sustras lucrurile soției, care au fost găsite în drum. Cojocari P. spunea la poliție că au fost încă două persoane, care l-au lăsat și au fugit.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 06.12.2019 la examinarea medico-legală a I. Goncearuc s-au depistat o excoriație cu edem post-traumatic al țesuturilor moi adiacente în regiunea piloasă a capului care se califică ca vătămare neînsemnată.

Conform procesului-verbal, cu foto-tabelul, din 23.08.2019, a fost examinat domiciliul lui Levițchi L.

Potrivit procesului-verbal, cu foto-tabelul, din 13.09.2019, au fost examinate obiectele ridicate, recunoscute și atașate la cauza penală prin ordonanță, încredințate la păstrare părții vătămate Levițchi L.

Conform procesului-verbal din 06.12.2019, a fost ridicat și examinat telefonul mobil de marca "Samsung", care aparține lui Goncearuc I., recunoscut și atașate la cauza penală prin ordonanță, încredințat la păstrare părții vătămate Goncearuc I.

Prin urmare, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 187 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: tentativă de sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de către două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzare de daune în proporții considerabile, acțiune care din cauze independente de voința făptuitorilor, nu și-a produs efectul și jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, a fost demonstrată integral.

La caz, inculpatul a luat în mod deschis telefonul de la Goncearuc I. și a plecat, astfel fapta a fost consumată, iar că erau concubini nu exclude componența de infracțiune în cazul dat, or, Goncearuc I. a depus plângere la poliție în care solicită să fie recunoscută ca parte vătămată, deoarece i s-a cauzat prejudiciu în sumă de 500.

Cu referire la cererea avocatului privind nulitatea procesului-verbal de audiere a victimei, a părții vătămate Goncearuc I. și proces-verbal de consemnare a plângerii penale, se reține că această cerere a fost întemeiată pe art. 90, 94 Cod de procedură penală, care nu se referă la caz, or, Goncearuc I. a fost audiată la etapa urmăririi penale cu acordul acesteia fiind explicate drepturile și obligațiile, iar faptul că în cadrul ședinței de judecată ultima a declarat că este concubină și nu dorește să dea declarații, nu poate

duce la nulitatea actelor întocmite la urmărire penală, or, refuzul de a da declarații a concubinei, în cadrul ședinței de judecată potrivit art. 371 Cod de procedură penală, servește temei de a nu reține sau reproduce declarațiile date la urmărire penală și nu pot fi reținute de instanța de judecată la adoptarea soluției la caz.

La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, de gravitatea infracțiunii, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, că circumstanțe care atenuază răspunderea penală nu au fost stabilite, ca circumstanță agravantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, că sancțiunea art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal prevede ca pedeapsă amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de până la 4 ani, iar sancțiunea art. 187 alin. (1) Cod penal prevede ca pedeapsă amenda în mărime de la 550 la 850 unități convenționale, sau munca neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoarea de la 2 la 5 ani, concluzionând rezonabil de aplicat inculpatului pedeapsă pentru infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (1) Cod penal sub formă de închisoarea pe un termen de 2 ani și 6 luni, pentru cea prevăzută la art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, în coraport cu art. 81 Cod penal - pedeapsa sub formă de închisoarea pe un termen de 2 ani.

Ori, asemenea pedepse va duce la corectarea și educarea inculpatului, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și își va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

3. Avocata Negru Olesea a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cojocari P. pe art. 187 alin. (1), 179 alin. (2) Cod penal să fie achitat, iar pe art. 27, 186 alin. (2) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsă la limita minimă prevăzută de sancțiunea articolului respectiv, ce respingerea cererii acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului.

Apelanta a invocat că, inculpatul a recunoscut vina în partea ce ține de învinuirea adusă în comiterea faptei prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) Cod penal, și a comunicat că regretă mult fapta comisă.

Nu a recunoscut faptele incriminate de art. 179 alin. (2) și art. 187 alin. (1) Cod penal, indicând că cu partea vătămată se află în relații de concubinaj, au un domiciliu comun, au avut un conflict, a luat telefonul pentru ca ultima să nu cheme poliția și a plecat de acasă la un prieten în vecinătate.

Aceste argumente nu au fost în niciun fel combătute atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată.

Partea vătămată Gonciaruc I. a declarat că s-a împăcat cu inculpatul și solicită încetarea procesului penal, însă încetarea procesului a solicitat-o pe motivul retragerii plângerii penale, nu pe motivul împăcării părților situație prevăzută la art. 109 Cod penal. A mai menționat că își retrage plângerea deoarece cele indicate nu au fost declarate de ea însuși, a scris colaboratorul poliției și ea a semnat.

Instanța eronat a ajuns la concluzia de a înceta procesul penal pe motivul împăcării părților invocându-se prevederile art. 109 Cod penal.

Încetarea urmăririi penale pe motivul retragerii plângerii nu poate avea loc fiindcă aceasta nu a fost depusă, astfel că temeiul sentinței de încetare va fi nu cel prevăzut de

art. 285 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală (părțile sau împăcat fiindcă legea penală art. 109 Cod penal, permite împăcarea), însă cel prevăzut de art. 275 pct. 6) Cod de procedură penală - lipsește plângerea părții vătămate în cazul în care urmărirea penală putea fi începută, conform art. 276, numai în baza acesteia.

Cu referire la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (1) Cod penal, partea vătămată s-a folosit de dreptul său procesual și s-a abținut a face declarații. Martorii acușării nu s-au prezentat.

Or, refuzul de a da declarații a concubinei, în cadrul ședinței de judecată potrivit art. 371 Cod de procedură penală, servește temei de a nu reține sau reproduce declarațiile date la urmărire penală și nu pot fi reținute de instanța de judecată la adoptarea soluției la caz. Însă, în cuprinsul motivării sentinței se regăsește că instanța a reținut ca probă care dovedește vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179, 187 Cod penal, anume plângerea părții vătămate, precum și deși se motivează prin faptul că susnumitei i s-ar fi explicat drepturile și obligațiile prevăzute de legea procesual penală, nu este clar de unde instanța a ajuns la concluzia respectivă atât timp cât acest fapt nu este consemnat în procesul-verbal contestat astfel cum este expres stipulat de lege.

Rezultând din situația de fapt, confirmată prin declarațiile părților în proces, în acțiunile lui Cojocari P. pe art. 179 alin. (2) și 187 alin. (2) Cod penal, nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2020, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal intentat în privința lui Cojocari Pavel în baza art. 179 alin. (2) Cod penal a fost încetat, pe motivul retragerii plângerii de partea vătămată.

Conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, s-a redus pedeapsa aplicată lui Cojocari Pavel cu 179 zile, pentru perioada deținerii în condiții de detenție contrare art. 3 CoEDO, în calitate de prevenit, pentru perioada 09 februarie - 06 august 2020, termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din 17.11.2020, cu calcularea aflării sub arest preventiv din 09 februarie - 17 noiembrie 2020.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a statuat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, vina inculpatului se dovedește integral de întreaga sistemă de probe, materiale și documente anexate la dosar, inclusiv de: declarațiile inculpatului că telefonul care l-a luat era a concubinei, când s-au certat el a împins-o, declarațiile părții vătămate Levițchi L., declarațiile părții vătămate Gonciaruc I. că sa împăcat cu inculpatul și solicită încetarea procesului, declarațiile martorului Levițchi I., raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 06.12.2019 că la examinarea medico-legală a I. Gonciaruc s-au depistat o excoriație cu edem posttraumatic al țesuturilor moi adiacente în regiunea piloasă a capului care se califică ca vătămare neînsemnată, procesul-verbal din 06.12.2019, prin care a fost ridicat și examinat telefonul mobil de marca "Samsung",

care aparține lui Goncearuc I, recunoscut și atașate la cauza penală prin ordonanță, încredințat la păstrare părții vătămate Goncearuc I.

Astfel, s-a constatat cu certitudine că Cojocari P. a comis infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a o părăsi la cererea ei, cu aplicarea violenței, infracțiunea prevăzută de art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, adică tentativă de sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de către două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzare de daune în proporții considerabile, acțiune care din cauze independente de voința făptuitorilor, nu și-a produs efectul, și infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (1) Cod penal ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

În ședința de judecată s-a stabilit că, infracțiunea comisă de către inculpatul Cojocari P., prevăzută la art. 179 alin. (2) Cod penal este infracțiune mai puțin gravă prevăzută de capitolul V al Părții speciale a Codului penal, partea vătămată personal s-a retras plângerea, pretenții materiale nu are, legea penală permițând împăcarea părților în cazul dat, și astfel este necesar a înceta procesul penal în privința lui Cojocari P., în baza art. 179 alin. (2) Cod penal.

Iar, potrivit art. 276 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, urmărirea penală se pornește numai în baza plângerii prealabile a victimei în cazul infracțiunilor prevăzute în articolele: 152 alin.(1), 153, 155, 157, 161, 173, 177, 179 alin.(1) și (2), 193, 194, 197 alin.(1), 198 alin.(1), 200, 202, 203, 204 alin.(1), 246¹, 274 din Codul penal, precum și al furtului avutului proprietarului săvârșit de minor, de soț, rude, în paguba tutorelui, ori de persoana care locuiește împreună cu victima sau este găzduită de aceasta. La împăcarea părții vătămate cu bănuitul, învinuitul, inculpatul în cazurile menționate în prezentul alineat, urmărirea penală încetează. Procedura în astfel de procese este generală. La împăcarea părții vătămate cu bănuitul, învinuitul, inculpatul în cazurile menționate la alin.(1), urmărirea penală încetează. Împăcarea este personală și produce efect doar dacă intervine până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

De asemenea, art. 391 Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: lipsește plângerea părții vătămate, plângerea a fost retrasă, sau părțile s-au împăcat;

Mai mult, 391 Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: lipsește plângerea părții vătămate, plângerea a fost retrasă sau părțile s-au împăcat.

Astfel, ținând cont că partea vătămată Goncearuc I. și-a retras plângerea penală depusă împotriva inculpatului Cojocari P., instanța de apel, ținând cont exclusiv de aceste motive, de prevederile Legii penale și procesual penale, a dispus încetarea procesului penal în privința lui Cojocari P., pe art. 179 alin. (2) Cod penal, pe motivul retragerii plângerii.

Cu referire la argumentul apelantului privind achitarea inculpatului Cojocari P. de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal, pe motiv că declarațiile părții vătămate Goncearuc I. nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece partea vătămată a refuzat să dea declarații în instanță de judecată, și acestea contravin prevederilor art. 90 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a conchis că potrivit art. 90 pct. (11) Cod de procedură penală, rudele apropiate, precum și soțul, soția, logodnicul, logodnica, concubinul, concubina

bănuitului, învinuitului, inculpatului, nu sunt obligate să facă declarații împotriva acestuia. Organul de urmărire penală sau instanța este obligată să aducă aceasta la cunoștință persoanelor respective sub semnătură.

Ori potrivit art. 60 alin. (5) Cod de procedură penală, partea vătămată Goncearuc I. a fost audiată în condițiile de audiere a martorului și acesta avea dreptul să facă obiecții împotriva acțiunilor organului de urmărire penală sau instanței de judecată și să ceară includerea obiecțiilor sale în procesul-verbal al acțiunii respective.

Potrivit procesului-verbal de audiere a victimei Goncearuc I., aceasta a declarat că anterior a avut relații cu Cojocar P., însă de mai mult timp deja nu mai are și nici nu dorește să aibă nimic cu Cojocar P., însă el nu dorește să înțeleagă lucrul dat și în continuare vine la partea vătămată acasă.

În legislația națională, noțiunea de concubinaj nu este reglementată sub nicio formă, ori potrivit dicționarului explicativ al limbii române, „concubinaj” este conviețuire a unui bărbat cu o femeie fără îndeplinirea formelor legale de căsătorie, căsătorie nelegitimă.

În cazul din speță, la data audierii părții vătămate Goncearuc I., ultima nici nu era în concubinaj cu inculpatul Cojocar P., și deci procesul-verbal de audiere a victimei, procesul-verbal de audiere a părții vătămate și procesul-verbal de consemnare nu pot fi declarate ca probe inadmisibile.

În conformitate cu prevederile art. 75 alin.(1) Cod penal la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În temeiul prevederilor art. 76 Cod penal, nu au fost stabilite circumstanțe care atenuază răspunderea penală și anume: nu au fost stabilite.

În temeiul prevederilor art. 77 Cod penal, ca circumstanțe agravante, instanța reține săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

În acest sens, în baza celor menționate și având în vedere faptul că, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, punând în coroborare circumstanțele agravante și celor atenuante, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolare de societate.

Sanțiunea art. 27,186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal prevede ca pedeapsă amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Sanțiunea art. 187 alin. (1) Cod penal prevede ca pedeapsă amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Raportând cele supra menționate, precum și reieșind din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale de reeducare socială a inculpatului, instanța de fond rezonabil a aplicat în privința lui Cojocar P. pedeapsa pentru infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (1) Cod penal sub formă de închisoarea pe un termen de 2 ani și 6 luni și pentru infracțiunea prevăzută la art. art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, în

coraport cu art. 81 Cod penal se va stabili pedeapsă sub formă de închisoarea pe un termen de 2 ani.

Potrivit art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CoEDO, conform jurisprudenței CtEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Potrivit materialelor cauzei, Cojocari P., s-a aflat în arest preventiv de la 09.02.2020 până la 06.08.2020, adică 179 zile, fiind deținut în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, în următoarele perioade și celule:

- 03.06.2009 - 26.06.2009, în celula 96, 6 paturi, 11 m²; - 26.06.2009 - 07.07.2009, în celula 79, 6 paturi, 10.1 m²; - 07.07.2009 - 04.09.2009, în celula 99, 2 paturi, 16.7 m²; - 04.09.2009 - 10.09.2009, în celula 103, 6 paturi, 12.2 m²; - 10.09.2000 - 06.11.2000, în celula 99, 2 paturi, 16.7 m²; - 06.11.2009 - 25.05.2010, în celula 01, 4 paturi, 11.7 m²; - 17.04.2014 - 23.04.2014, în celula 60, 12 paturi, 25.2 m²; - 23.04.2014 - 12.06.2014, în celula 53, 6 paturi, 10.8 m²; - 12.06.2014 - 16.06.2014, în celula 22, 8 paturi, 26.7 m²; - 16.06.2014 - 16.06.2014, în celula 49, 6 paturi, 13.7 m²; - 16.06.2014 - 17.06.2014, în izolator Post-4, 1 paturi, 6.2 m²; - 17.06.2014 - 09.09.2014, în celula 49, 6 paturi, 13.7 m²; - 09.09.2014 - 16.09.2014, în celula 53, 6 paturi, 10.8 m²; - 16.09.2014 - 10.10.2014, în celula 49, 6 paturi, 13,7 m²; - 10.10.2014 - 16.10.2014, în celula 53, 6 paturi, 10,8 m²; - 07.12.2015 - 17.12.2015, în celula 158, 12 paturi, 22.8 m²; - 07.07.2016 - 12.07.2016, în celula 17, 16 paturi, 31.6 m²; - 12.07.2016 - 21.07.2016, în celula 95, 14 paturi, 23.4 m²; - 12.02.2020 - 19.02.2020, în celula 39, 6 paturi, 12.9 m²; - 19.02.2020 - prezent, în salonul 10, 6 paturi, 23,2 m².

Potrivit art. 464 al hotărârii nr.583 din 26.05.2006 cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 m², care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor de construcții.

În perioada în care s-a deținut Cojocari P., în Penitenciarul nr. 13-Chișinău, dânsul a fost asigurat cu un spațiu mai mic de 4 m², în unele celule fiind deținut într-o suprafață chiar și mai puțin de 3 m² 10 m², fapt care, conform Hotărârii Guvernului sus indicată, constituie un tratament inuman și constată că prin aceasta s-a încălcat drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CoEDO.

Mai mult, faptul că, Comitetul împotriva Torturii a analizat cel de-al treilea raport periodic al Republicii Moldova (CAT/C/MDA/2) în cadrul reuniunilor 1572 și 1575, care au avut loc la 7 și 8 noiembrie 2017 (CAT/C/SR.1728 și CAT/C/SR.1575), și a adoptat următoarele observații finale în cadrul reuniunilor 1600 și 1602 (CAT/C/SR.1600 și CAT/SR.1602) desfășurate la 27 și 28 noiembrie 2017 și anume privitor la condițiile de detenție a reiterat următoarele: Comitetul este profund îngrijorat referitor la comunicările privind suprapopularea în cel puțin șase instituții penitenciare, privind faptul că condițiile materiale din instituțiile penitenciare în unele cazuri, în special în Penitenciarul Nr. 13-Chișinău, pun în pericol viața deținuților și reprezintă tratament inuman și degradant, precum și comunicările privind înțelegerile dintre personalul penitenciarelor și elementele criminale, ce rezultă în aplicarea relelor tratamente deținuților. Comitetul de asemenea este îngrijorat de faptul că Statul parte nu dispune de un mecanism eficient de soluționare a plângerilor din partea deținuților referitor la tratamentul lor și condițiile de detenție.

Astfel, în baza constatărilor indicate supra, s-a constatat în privința lui Cojocari P., încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CoEDO, conform jurisprudenței CtEDO, motiv din care a redus din pedeapsa definitivă numită prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 06 august 2020 lui Cojocari P., de 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, arestarea preventivă, conform prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest 12 preventiv, pentru perioada 09.02.2020 - 06.08.2020, reducând pedeapsa închisorii cu 179 zile.

Este calculat termenul sus indicat din următoarele considerente: Conform prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Reieșind din stipulările legale sus-indicate, reducerea pedepsei în variante două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, se efectuează doar pentru perioada aflării în arest preventiv a învinuitului pe perioada urmăririi penale și a inculpatului în instanța de judecată, până la pronunțarea sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii cu executare în penitenciare.

5. Avocata Negru Olesea a declarat recurs ordinar, solicitând *casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii cerințelor apelului și a cererii apărării privind aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și reducerea pedepsei aplicată inculpatului Cojocari Pavel, pentru perioada deținerii în condiții de detenție contrare art. 3 CoEDO, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.*

Recurenta a invocat că, inculpatul a recunoscut vina pe art. 27,186 alin. (2) Cod penal, a comunicat că regretă mult fapta comisă, în această parte critică soluțiile instanțelor de fond pe motivul aspririi pedepsei aplicate.

Nu a recunoscut faptele incriminate pe art. 179 alin. (2) și 187 alin. (1) Cod penal.

A comunicat că cu partea vătămată se află în relații de concubinaj, au avut un conflict, a luat telefonul pentru ca ultima să nu cheme poliția și a plecat de acasă la un prieten în vecinătate.

Învinuirea violării de domiciliu este absurdă în situația în care inculpatul conlocuia cu partea vătămată de mai mulți ani, având același domiciliu, ceea ce se confirmă și prin declarațiile părții vătămate și prin adeverința eliberată de administrația publică locală.

Referitor învinuirii de comiterea faptei prevăzute de art. 187 Cod penal, este de menționat că părțile conlocuiesc și duc o gospodărie comună, telefonul mobil este de fapt al inculpatului însă, se folosea și partea vătămată, telefonul a fost luat de către inculpat din buzunarul hainei părții vătămate, aceasta nu a văzut acest moment și, nu în ultimul rând este de reținut faptul că, inculpatul nu a avut scopul însușirii unui bun ce nu-i aparține - aceste argumente nu au fost în niciun fel combătute atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată.

Rezultând din situația de fapt, în acțiunile lui Cojocari P. în partea învinuirii de comiterea faptelor prevăzute de art. 179 alin. (2), 187 alin. (2) Cod penal nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

Unica soluție posibilă este achitarea inculpatului pe art. 179 alin. (2) și 187 alin. (1) Cod penal.

Dezacordul în ce privește soluția instanței de apel asupra cererii apărării privind constatarea deținerii în condiții de detenție conturare art. 3 CoEDO, de a respinge în parte cererea, voi obiecta prin citarea sintagmei din însuși dispozitivul aceleiași decizii - termenul executării pedepsei a-l calcula din 17.11.2020 cu calcularea aflării sub arest preventiv din 09.02.2020 - 17.11.2020.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 pct. 5), 6), 8), 9), 10), 12) și 16) CPP*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 9), 10), 12) și 16) Cod de procedură penală, care prevăd următoarele temeiuri - cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, care ar fi erorile de drept concrete și esența că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prescripțiile din art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, s-au aplicat pedepse individualizate contrar

prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi cea corectă în asemenea caz, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recurs lipsește cu desăvârșire argumentarea, în fapt și în drept, privind soluția instanței de apel în aspectul aplicării prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală față de inculpat, dar raportată și la circumstanțele concrete, indicate în descriptivul deciziei contestate, în sensul vizat (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurentă.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al avocatei, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părților vătămate și ale martorului Lvițchi I., , raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 06.12.2019, procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu foto-tabelul, acțiune procesuală efectuată la 23.08.2019, procesul-verbal de examinare a obiectului, cu foto-tabelul, acțiune procesuală efectuată la 13.09.2019, procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 06.12.2019, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, indicând motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în

acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d), 187 alin. (1) și 179 alin. (2) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CoEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CoEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei și probelor administrate în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competentă și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 4., 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Este de remarcat și că în recurs lipsește cu desăvârșire argumentarea, în fapt și în drept, privind soluția instanței de apel în aspectul aplicării prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală față de inculpat, dar raportată și la circumstanțele concrete, indicate în descriptivul deciziei contestate, în sensul vizat, nefiind clare motivele recurenței pe care și-a fondat solicitarea privind: „*casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii cerințelor apelului și a cererii apărării privind aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și reducerea pedepsei aplicată inculpatului Cojocari Pavel, pentru perioada deținerii în condiții de detenție contrare art. 3 CoEDO, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel*” (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile atacate cuprind

motivele pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Negru Olesea, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2020, în privința inculpatului Cojocari Pavel XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 7 mai 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Victor Boico